

menligning med disse guldgallonerede Kavalerer. Det er mig bekendt, at det er en Trang og tildels en nødvendig Følge af de menneskelige Ting's Ufuldkommenhed, at adskillige Konsuler i fremmede Lande vilde sætte megen Pris paa, om Udenrigsministeriet vilde være ligesaa flink, som andre Instituter her i Landet, til at sørge lidt for den udbortes Defecation, for at de ikke skulde falde altfor meget igjennem selv overfor Republikernes guldgallonerede Kavalerer. Jeg henstiller blot denne Bemærkning til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), da det er fuldstændig i Overensstemmelse med hans øvrige Virksomhed, og jeg stoler paa, at ogsaa denne Side af Sagen vil blive tagen under hans nøieste Overveelse. Det var maasse ikke saa helt galt at have to fortløbende, midlertidige Rangforordninger; en, som gjaldt her hjemme, og en anden, som gjaldt naar man traadte udenfor det danske Rigets Grændser; det var ligesom man traaf Uniformen paa, naar man kom udenfor Rigets Grændser, det var en Maade, hvorved man, om man tør bruge det Udtryk „international“ i denne Forbindelse, søgte at stille sig paa et internationalt Standpunkt i Henseende til Menneskenes Tilhøielighed til at have disse Udmærkelsestegn. Og saa burde vi paa den anden Side se til at oparbejde Samsundet her hjemme saaledes, at vi ikke her behøvede disse Udmærkelsestegn, men derimod havde en saadan demokratisk Lighedstænkemaade, at vi vare komne langt ud over disse Udmærkelsestegn. Saaledes kunde det omtrent gaa hermed, som med den Orden, som man sagde, at en af de foregaaende Konger af Banvare havde givet en Mand, idet han sagde til ham: Ja, Du har nu faaet denne Orden, men Du maa ikke bære den. Man kunde i Lighed hermed faae nogle Ordener, som man ikke maatte bære her hjemme i Landet, men derimod nok, hvis man skulde faae et eller andet Hverv i Udlandet. Hvis det ærede Medlem vil tænke over, hvorledes vor Stilling virkelig er, saa længe vi udgjøre et Led af Samsundet, saa tror jeg, at han vil finde, at det dog nok bliver nødvendigt at tage noget Hensyn dertil. Men dette er nu, om jeg saa maa kalde det, den aldeles udbortes

Side af Sagen; der er en anden Side af den, som vel fortjener at gjøres til Gjenstand for Overveelse, og den vil jeg dog ogsaa offret Par Ord paa, nemlig den, at, førend et Forslag af denne Art kan tænkes med Frugt at gaa igjennem, skulde man efter min Overbevisning være kommen dertil, at vort Samsfund, saaledes som Grundloven tænker sig det, havde bragt det dertil, at Mænd her i Danmark og stedse Flere vilde kunne indtage, hvad man kalder ansete og fremragende Stillinger i Samsundet saaledes, at den store Mængde forstod, at den Stilling i Samsundet, som de havde skjæmpet sig op til, betød Noget, uagtet de ikke havde disse ydre Udmærkelsestegn. Hvor mange Mennesker er der her i Landet, som kunne frigjøre sig for den Mistydning, at naar to Mænd, hvoraf den Eine har en Orden og den Anden ikke, staa paa et aldeles lige Trin, at den, der har Ordenen, den, der har Uniformen, har ligesom noget Magnetisk ved sig. (Th. Nielsen: Det er dette, der er galt!) Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds siger, at det er dette, der er galt, og dert er jeg fuldstændig enig med ham. Jeg siger: det er dette, der er galt, men det er dette, der først skal gjøres ret, førend en Lov som denne med Frugt kan gives, thi man giver ikke Love for at opdrage Folk, ligesom man opdrager Børn; (Stemmer: Jo, det gjør man!) Jeg opfatter ikke et frit Folks Lovgivningsvirksomhed saaledes, at den gaar ud paa at opdrage. (Stemmer: Jo, det gjør den!) Ja, de Herrer kunne have deres Mening om denne Sag, jeg har nu min. Jeg vilde finde det forunderligt, ja, jeg vilde kalde det forunderligt barnligt, om en Mand gif med dette — man kan gjerne kalde det Titelsyge. — i Brystet og troede, at denne Brystsyge ikke rigtig kunde kureres, og han saa vilde sige: Jeg er bange for, at jeg aldrig bliver kureret for den, men naar vi fik det rent strabet bort af de Andre, saa kunde jeg maasse paa denne Maade faae min Brystsyge kureret. Dette er, forekommer det mig, en meget uheldig Maade at tage denne Sag paa. Brystsygen bliver alligevel, men det, som man skal arbejde hen til — og der vil jeg rigtignok gjøre Regning paa det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valg-